

dosazena síla již v daném okamžiku jinde ustanovená (srovnej též § 8 cit. zák. č. 286/24 a vývody odv. spisu).

Stížnost netvrdí, že by Alžběta V. byla v době svého ustanovení za zástupkyni Bely B. bývala ustanovena již na jiném místě, státní podpory požívajícím; naopak jde z poznámky na spisu žal. úřadu č. ..., že jmenovaná působila na evangelické škole v T. v době od 1. března 1924 do 15. května 1924, což stejně uvádí též odv. spis žal. úřadu. Nss musí tedy vycházeti z toho, že Alžběta V. v době svého ustanovení na školu v S., t. j. 2. února 1925, nebyla ustanovena ve školních službách.

Pokládal-li žal. úřad za tohoto stavu věci ustanovení st-lky na školu v S. za přijetí nové síly podle § 5 odst. 1 zák. 286/24 a odepřel-li pak podle § 5 a 27 schváliti volbu její s nárokem na státní podporu, nelze v tomto postupu shledati nezákonnost.

Na tom nemůže nic změnití výtky stížnosti, že obsazení onoho učitelského místa, uprázdněného odchodem učitele Bely B. k voj. službě, je bezpodmínečně nutné, neboť nař. rozhodnutím není st-li bráněno, aby místo obsadil silou takovou, kterou by nebylo dle shora řečeného lze pokládati za sílu novou.

Č. 6158.

Učitelstvo: * Z výnosu min. fin. z 28. listopadu 1924 č. 76499/VII-20 resp. z výnosu min. vnitra z 23. října 1924 č. 14.787 nelze vyvozovati ztrátu nároku učitele veřejné školy národní na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti po přeložení, jedině proto, že nárok ten nebyl uplatněn v určité lhůtě.

(Nález ze dne 15. prosince 1926 č. 25.887).

Prejudikatura: Boh. 3862, 4091, 5752 a 6033 adm.

Věc: Karel T. v M. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran diet z titulu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l stal se jako def. učitel ob. školy v B. redukcí tříd přebytečným a byl prozatímně přidělen službou na měšť. školu v M. jako učitel češtiny. Službu nastoupil v M. 1. září 1924. Podáním z 10. března 1925 zažádal za diety z důvodu vedení dvojí domácnosti. —

Zšr mor. žádosti té nevyhověla, poněvadž žadatel jest svoboděn a tedy dle obdoby ustanovení pro státní zaměstnance nemá nároku na diety za vedení dvojí domácnosti vzhledem k tomu, že ve svém dřívějším služ. místě zvláštní domácnosti neměl. Rekurs st-lův byl nař. rozhodnutím zamítnut jako neodůvodněný. Při tom přihlížel žal. úřad k tomu, že nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti dlužno podle výnosu min. fin. z 28. listopadu 1924 ohlásiti ihned po nastoupení služby. Nestalo-li se tak a uplatňuje-li se nárok v době, kdy ještě trvají podmínky pro přiznání řečených diet, možno je povolit ode dne, kdy nárok byl uplatněn a řádně prokázán, nikoliv však též za dobu minulou, o níž se v daném případě výhradně jedná.

Stížnost shledal nss důvodnou.

Podle konstantní judikatury nss-u (srovnej na př. nál. Boh. 3862 adm.) platí usnesení min. rady z 19. července 1919 o dietách z důvodu vedení dvojí domácnosti při přeložení v důsledku § 10 odst. 2 paritního zákona č. 274/1919 také pro učitelstvo veř. škol národních.

Nař. rozhodnutí nepřijalo důvod, ze kterého zšr st-li diety z důvodu vedení domácnosti odepřela; odpadá tudíž pro nss potřeba, aby zkoumal, zda onen shora uvedený důvod by mohl st-le zbaviti nároku na zmíněné diety; jen pro úplnost budiž odkázáno na nález nss-u Boh. 4091 adm., podle něhož nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti podle usnesení min. rady z 19. července 1919 není vyloučen již tím, že dotyčný učitel není ženat.

Nař. rozhodnutí odpírá st-li nárok na uvedené diety jenom z formálního důvodu, že nárok ten uplatnil pozdě.

Na sporu je tedy jediné, zda skutečně pozdějším uplatněním nároku na uvedené diety nastane ztráta nároku toho.

V usnesení min. rady z 19. července 1919, na němž nárok na zmíněné diety spočívá, lhůta pro uplatňování nároku toho vůbec stanovena není, tím méně je tam na pozdější uplatňování nároku toho stanovena sankce zániku nároku. Nař. rozhodnutí dovolává se také v tomto směru jediné výnosu min. fin. z 28. listopadu 1924 č. 76.499/VII-20, jehož podstatný obsah je v nař. rozhodnutí uveden. Výnos tento, jako emanace jednotlivého člena vlády, nemohl by ovšem měniti nebo v neprospěch stran doplňovati usnesení vlády z 19. července 1919. Avšak i kdyby toho nebylo, nemohl výnos ten — vydaný teprve několik měsíců po přeložení st-le do nového působiště a sdělený učitelstvu teprve výnosem zšr-y z 25. dubna 1925, tedy po době, kdy st-l svůj nárok uplatnil (podání z 10. března 1925), — zbaviti st-le jeho nároku.

Zbývá tudíž jen ještě zkoumati, zda po př. omezení časové, o němž tu je řeč, neplynulo již dříve — před vydáním onoho výnosu — z některé všeobecně závazné normy, takže by pak onen výnos min. fin. toliko upozorňoval na předpis již beztak platný. Takovéto normy se nař. rozhodnutí nedovolává a nss taky neshledal, že by norma taková byla. Zejména nebylo by lze hledati oporu pro stanovisko žal. úřadu, jakoby pozdní uplatnění nároku na diety pro dvojí domácnost mělo v zápětí zánik nároku toho, v předpisu dekretu dvorské komory z 5. prosince 1826, sbírka polit. zákonů svazek 54 č. 97, neboť, jak nss vyslovil již v nál. Boh. 6033 adm., lhůtový předpis tohoto dvor. dekretu pro případy diet z důvodu vedení dvojí domácnosti neplatí (srovnej též nál. Boh. 5752 adm.).

Č. 6159.

Pozemková reforma: Propouštěje vlastníkovu půdu ze záboru podle § 11 záb. zák., může stpů vlastníkovu uložit zřízení služebností na půdě propuštěné.

(Nález ze dne 16. prosince 1926 č. 25.883).

V ě c: Zoltán T. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu stran propuštění půdy dle § 11 zákona záborového.